

Bygg en Dodger i vinter!

Under förra årets vintersegling med min Nanuk runt Sydsverige, tillhörde jag skaran av seglare som klätt sin båt med en sprayhood. En kraftig duk uppspänd över några aluminiumbågar med öljetter som fästen i ruff och sittbrunn. Att gå upp däck på natten i hög brytande sjö och med en livlina som enda säkerhet är aldrig en trevlig upplevelse. När man dessutom måste passera den vingliga och mjuka spryhooden i lovart, bestämde jag mig! Så fort jag landat vid hemmabryggan ska skisspappret fram och ritas en Dodger!

Engelska seglare har en förkärlek för hardtoppar. Kanske för att deras hemmavatten är mer oskyddade än våra kuster, men det hindrar inte att även vi på denna sidan av Nordsjön också tar oss en titt på fördelarna. Bättre skydd och kanske en längre säsong att segla. Det finns en uppsjö av Dodgers att botanisera i på internet, från proffsigt designade till amatörbyggen med blandade resultat. Några höga och otympliga, men också flertalet med en stil och design som harmonierar med båtarna.

Jag utgick från den sprayhooden jag hade på båten, med ungefärligt samma mått, men modifierade den. Den skulle både gå längre akterut och byggas rakare på sidorna för att bli bekvämare att sitta inunder. Och bli stark nog att klara av brytande sjö och tunga gaster, och samtidigt lätt. Epoxi på en kärna av divynycell blev mitt val och mallar av kartong skulle ge en bra känsla av slutresultatet innan pengarna började rulla iväg.

Efter en ganska fri skiss, skar jag ut dodgern i kartong som tejpades ihop på ruffen. Här var det lätt att korrigera och ändra, och få se den och båten på håll. Sitter man bra? Går storskotet fritt från dodger? Kan man flytta upp skotet på dodgern för att få mer plats i sittbrunnen? Är det lätt att komma ombord? Går winscharna på rufftaket fritt?

När jag (och mina båtgrannarna på bryggan) var nöjd med designen, monterade jag ner allt och förde över mallarna till 12 mm Divynycell. Jag la till några cm på plattorna ifall jag skulle ändra formen framöver. Ritar man med svart tusch, ser man linjerna under epoxin.

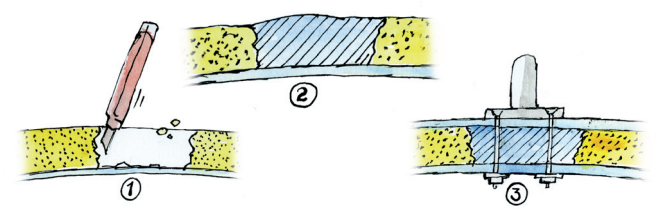
Så kom den Stora Plastardagen! Alla delar av insidan plastade med epoxi och två lager kraftig väv. Rufftaket, som skulle bli välvt, la jag på två höga plank i ändarna och skruvade ner mittdelen i en plywood till rätt kurva. Efter några timmar var plastningen klar och alla delar fick härda under natten.

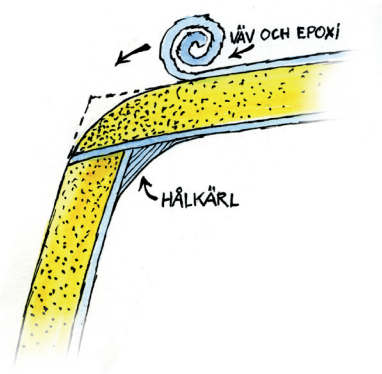
Dagen därpå bars allt ut till båten för att passas in. Ruffen och sittbrunnen hade jag förberett med att ha slipat grovt där dodgern skulle limmas och plastas fast. För att hålla alla delar på plats najade jag fast plattorna med buntband och skruvade dem provisoriskt med några punkter på ruffen.

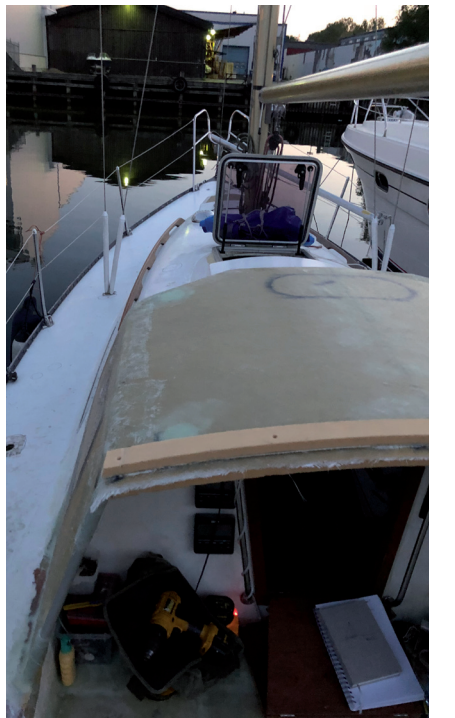
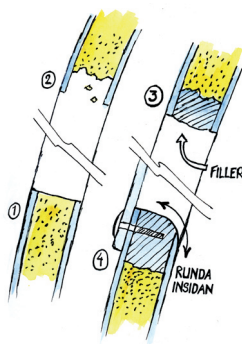
Jag limmade ihop alla delar med epoxifiller och lämnade allt att härda över natten. Ett tips är att fylla spritspåsar, samma som man har vid tårtpakning. De gör det lättare att hantera fillern/ epoxispaketet än att försöka med spackelspade...

Innan plastningen på utsidan rundade jag hörn och kanter med skalpellkniv och grovt sandpapper. Jag najade även dit två aluminiumrör i akterkant av dodgern som skulle fungera som handtag och som plastades fast tillsammans med resten av utsidan.

När allt härdat fortsatte jag arbetet med att rita och såga ut fönster. Jag gjorde samma arbete som jag gjort för räckenas bultfäste: Jag gröpte ur distansmaterialet och fyllde med filler. Detta blev homogent och starkt nog för att kunna klara skruvarna som skulle hålla rutorna. På insidan av rutorna rundade jag kanterna.

Därefter kom det slitiga och dammiga arbetet med att slipa, spackla (PP100), slipa, grunda och måla. När allt slipande och lackande var klart vidtog det roliga arbetet att montera räcken och rutor.

Nanuks skeppare Jürgen på Dodgern.

Under det senaste halvårets seglingar, både med familjen på kusten och mina ensamseglingar till grannländerna, har den fungerat utmärkt. Både som ett bättre skydd på de tuffa utsjöseglingar och säkrare vistelse på däck. Det blev en uppskattad hardtop för alla ombord, även för vår skeppskatt Zicco som hittat sin favoritplats att sitta på och spana ut över hamnen.

Arbetet tog tre lugna veckor i anspråk och kostade mig ca 4.000 kr. Tillkom en hel del slipark, grindfärg och lack.

Foto: Jürgen Asp och Kinne Hwang

Text: Jürgen Asp